

насяни разни скъпи южни стоки къмъ сев. предѣли на Бал. полуостровъ.

Отъ Солунъ и Цариградъ, отъ Деде-Агачъ и Драма сж потегляли керванитѣ натоварени съ пашкули, маслини, зехтинъ, памукъ и други скъпи стоки. На много мѣста въ България и сега има остатъци отъ „Керванъ сараитѣ“ (девахани) — камилски ханове, кждето сж спирали търговцитѣ съ камилитѣ си, натоварени съ скъпи стоки.

Днесъ камилата е животно на пустинята. Тя се чувствува най-добре въ сухитѣ и топли страни. При богата растителность и обилна храна, камилата не е добре, защото, за забелязване е, че камилитѣ умиратъ безъ нѣкоя видима причина, когато сж хранени добре, съ обилна храна. Арабитѣ и сега не ценатъ добре камилитѣ отъ Египетъ, макаръ и добре ухранени, защото сж загубили нѣкои отъ добритѣ си качества: лекота на ходене, издържливостъ на гладъ и жажда и устойчивостъ на болести.

Макаръ камилитѣ да не се раздѣлятъ на много видове, все пакъ се разпознаватъ нѣколко по-важни видове измежду тѣхъ.

Едни камили се отличаватъ съ високото си стройно тѣло, а други сж съ по-ниско, дебело, но здраво тѣло. Едни сж пригодени за езда и бързо ходене, други за носене на тежъкъ товаръ.

Въ Африка познаватъ главно *едногърбата камила*, а въ Азия — нейния събратъ — *двугърбата камила*.

Въ Арабия различаватъ повече отъ 20 вида едногърби камили, на които казватъ още *дромадеръ*. (глед. фиг. № 3).

Едногърба камила

Представете си едно високо 2 — до 2·3 метра, грозно и нагледъ глупаво животно. Глава, прикачена на дълга, извита, като джга шия, съ широка уста и